

strenge foranstaltninger. Han var enig med Marius Abelsen i betragtningerne omkring den voksende ungdomskriminalitet, man fandt, at foranstaltningerne over for de kriminelle var for milde, og ønskede en skærpet kurs. Han fandt, at han stod nærmere ved Kaj Narups forslag end ved ædruelighedsudvalgets. Han kunne således med Kaj Narup tilslutte sig, at personer, der på grund af spiritusmisbrug misligholdt deres forpligtelser overfor erhvervsstøtten og boligstøtten og andre forpligtelser til det offentlige, ikke måtte købe spiritus. Han fandt, at man måtte se at finde en mere retfærdig løsning, idet han ikke mente det rigtigt at fratage de mennesker som kunne omgås spiritus med fornuft, deres rettigheder.

Formanden bemærkede, at han havde opfattet det således, at Alibak Josefsen i begyndelsen af sit indlæg havde erklæret sig enig med Isboseth Petersen i, at restauranternes åbningstider skulle fastsættes fra kl. 17 til kl. 2, og at Alibak Josefsen senere havde erklæret sig enig med Kaj Narup, og han bad derfor Alibak Josefsen konkretisere sin opfattelse.

Alibak Josefsen erklærede, at han var enig med Isboseth Petersen vedrørende restauranternes åbningstider, men i øvrigt enig med det af Kaj Narup fremsatte forslag i betænkningen.

Jørgen Olsen bemærkede, at også han ville fastholde det forslag, han havde fremsat under debatten, og som gik ud på, at man forbød spiritus i Grønland. Han havde dog hidtil ikke mødt et menneske, der var enig heri, og hvis dette var tilfældet, ville han støtte det af Kaj Narup fremsatte forslag.

Formanden ønskede at gøre opmærksom på, at man i udvalget nøje havde vurderet det fremsatte forslag om, at folk der var i gæld til samfundet som følge af manglende betalinger af alimentationsbidrag og ydelser til bolig- og erhvervsstøtte, ikke skulle have adgang til at købe spiritus. Det havde imidlertid i udvalget været umuligt at finde frem til en måde, hvorved man kunne fastslå, hvorvidt den manglende betaling skyldtes spiritusmisbrug eller ej, samt at

finde frem til, hvem der skulle afgøre, hvorvidt gælden skyldtes spiritusforbrug eller ej. Han ville i øvrigt foreslå, at man arbejdede videre i udvalget for at finde andre veje, da problemerne endnu ikke egentlig er løst, og man kunne måske med tiden finde forholdsregler, der ville gøre en rationering overflødig.

Jørgen Olsen bemærkede, at formanden havde ret i, at det ville være vanskeligt at finde frem til, hvorvidt ydelserne til det offentlige havde sin grund i spiritusmisbruget eller ej. Denne afgørelse var svær, for ikke at sige umulig at træffe. Han for sit vedkommende mente, at man måtte betragte forbrug af spiritus enten som luksus eller last, og at mange mennesker drak spiritus for at flygte fra deres problemer. I stedet opdagede de, at spiritussen var blevet en lidelse for dem, og hvis man ville gå ind for en ordning, hvorefter personer, der var i restance i deres ydelser over for det offentlige, ikke kunne få spiritus, måtte man efter hans opfattelse gennemføre ordningen konsekvent, hvad restancen end skyldtes. Han fandt ikke, at mennesker, der ikke kunne betale deres afdrag, fordi de ingen penge havde, skulle have adgang til at købe spiritus, før afdragene var betalt.

Formanden konstaterede, at Jørgen Olsen gik ind for Kaj Narups forslag i sin helhed.

Karl Skou bemærkede, at han under den tidligere debat i forbindelse med ædruelighedskommissionens betænkning havde fremsat forslag om, at man bibeholdt den nuværende ordning, dog med klækkelige forhøjelser af de eksisterende afgifter. Ved gennemlæsningen af udvalgets betænkning kunne man se, at udvalget ikke betragtede de foreslåede foranstaltninger som en egentlig løsning, men man ville arbejde videre med problemerne, så en eventuel senere ophævelse af restriktionerne kunne ske, hvis det var den vej, man skulle gå. Grunden til, at han ikke ønskede at gå videre med første del af sit gamle forslag var den, at han ikke ganske kunne overskue konsekvensen af den ordning, han havde foreslået. Han ville derfor, selv om man ikke med betænkningen havde fundet de vises sten, understrege, at det var ønskeligt, at man i ædruelighedskom-